

BEROEPSBELANGEN

TOELATING VAN BUITENLANDSE TANDARTSEN

Onder bovenstaand hoofd hebben wij in het aug./septembernummer te dezer plaatse de indiening van het wetsontwerp behandeld, waardoor de gelegenheid zal worden geopend om, op basis van wederkerigheid en zonder examen, met andere landen een regeling te treffen voor toelating van buitenlandse artsen, tandartsen en vroedvrouwen met onderling gelijkwaardige diploma's.

Bestudering van het wetsontwerp en de begeleidende memorie van toelichting vestigde de indruk dat alles nog in het onzekere verkeerde en uit deze stukken viel niet op te maken wat de regering met dit initiatief in feite beoogde. Wel was er reden tot de suppositie dat bij de voorgestelde maatregel in het bijzonder het oog gevestigd was op de tandheelkunst, al valt dit uit de inhoud niet zo zeer af te leiden.

Voor onze indruk van vaagheid hebben wij steun gevonden in het inmiddels verschenen voorlopig verslag van de vaste commissie voor de volksgezondheid uit de Tweede Kamer. Zo achten volgens dit staatsstuk enige leden het belangrijk te weten welk doel bij het indienen van dit wetsontwerp voor ogen staat; de memorie van toelichting, zo wordt eraan toegevoegd, verschaft dienaangaande weinig inzicht. Ook menen deze leden dat de uitspraak van de Centrale Raad voor de Volksgezondheid dat het in het kader van deze wet alleen toelating in incidentele gevallen kan betreffen, niet wordt gedekt door de verklaring in de memorie van toelichting dat het bepaaldelijk niet in de bedoeling ligt om tot massale toelating van buitenlanders over te gaan.

Voorts wensten enige andere leden vooral te weten of hun veronderstelling juist was dat deze wet niet gebruikt zal kunnen worden om in de toekomst in E.E.G.-verband het uitoefenen van de genoemde vrije beroepen te regelen.

Vervolgens wordt de vraag gesteld of het toch niet in het voornemen ligt deze wet te hanteren voor de toelating van een groot aantal buitenlanders ingeval de regering eens moeilijkheden mocht hebben met een bepaalde groepering in eigen land. Uitgegaan wordt van de veronderstelling dat het niet in de bedoeling ligt de toelating van buitenlanders op grote schaal mogelijk te maken.

Tenslotte wordt nog gevraagd of voor de tandartsen eenzelfde gedragslijn zal worden gevolgd als voor de artsen in het wetsontwerp is opgesteld.

Dit is slechts een kleine keuze uit de vele vragen waartoe het ontwerp bij de behandeling door de genoemde Kamercommissie aanleiding heeft gegeven. De vaagheid waarmee het geheel is omgeven kan alleen reeds blijken uit het feit dat in het iets meer dan twee kolommen tellende v.v. niet minder dan 27 vraagtekens geplaatst zijn.

Gehoopt en verwacht mag worden dat het ministeriële antwoord voldoende klaarheid zal brengen omtrent het oogmerk, waarmee dit wetsontwerp de ook voor de Kamercommissie ondoorzichtige vorm heeft verkregen. Met belangstelling mag derhalve de memorie van antwoord worden tegemoet gezien, opdat men zich rekenschap zal kunnen geven van de strekking van het onderhavige wetsvoorstel.

B.